

ŠVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

AÑO (LETO) XXXI. (25)

No. (štev.) 21

BUENOS AIRES

31. maja 1972

Smrekov otok

Svetovno mnenje se od časa do časa z zgražanjem ozira na sporadične izbruhe nasilja, na razne ekstremistične napade in umore, pa tudi na vojne, napovedane ali podtalne, ki zahtevajo številne človeške žrtve. Obsodbe nasilja, ki jih ob takih prilikah opazamo in zasledimo s strani vseh odgovornih krogov, Cerkev, vlad in človeških organizacij, so le dokaz da medsebojno sočutje še ni zamrlo, da je ljubezen do bližnjega, in pripravljenost v sili mu pomagati, še vedno živa v človeštvu.

Lahko pa tudi stalno opazamo v časopisju, in družbenih obličih sploh, umestne in neumestne proteste raznih skupin in organizacij, proti posameznim primerom, dokazanim ali ne, ostrega nastopanja držav in varnostnih organov teh vlad. Ne gre tu za opravičevanje nasilja — to je izključeno. Priznati pa je treba, da so večkrat oblasti prisiljene, da sežejo po trših ukrepih, da lahko zamajajo mir in svobodo, da obvarujejo prebivalstva pred indiskriminiranim nasiljem.

Opozorili pa bi tu na gonjo, ki jo večkrat opazimo s strani „človekoljubnih organizacij“, ki pa je naperjena izključno le na eno plat. Take organizacije in njihovi protesti napadajo izključno prekrške, ali včasih le močno nastopanje demokratičnih zahodnih vlad, trmasto pa molčijo o nasiljih in grozdejskih, ki se godijo, stalno in brez presledka, pod komunističnimi režimi.

Res ni na zahodu vse tako, kot bi moralo biti. A ne smemo pozabiti na tisto drugo plat zvona, na trpljenje v ječah in taboriščih, ki ga še danes junaško prenašajo tisoči in tisoči. Ne smemo pozabiti da je moderno nasilje koncentracijskih taborišč uvedel Stalin v Sovjetiji, na težke primere v sovjetskih satelitih, ne na kitajske ječe, niti na Goli otok. In končno, vedeti moramo tudi resnico Smrekovega otoka, o katerem „človečanske organizacije“ nočejo ničesar slišati.

Vzemimo to pot ta primer kubanskih ječ, ker prav v zadnjem času Kuba skuša zavzeti vodilno mesto v protestnem gibanju za človeške pravice. In vendar odkar je zavlada kubanski komunistični režim, so zakraljevale širrom in okrog karibskega otoka ječe, v katerih trpijo in umirajo tisoči junaških Kubancev, ki še ljubijo svobodo in človeško dostojanstvo.

Tajni dokument, ki se ga je posrečilo iz Kube prethotopiti na svobodo sredi leta 1970, in katerega je podpisalo 48 pripornikov, je bil prvi krik, ki je potrdil, kar je dotlej svobodni svet le domneval. Za tistim dokumentom, ki razgalil vso zlaganost kubanske rdeče svobode, so sledile še druga potrdila.

Vsa ta potrdila pa govorijo o strašnem trpljenju, o silnem mučenju, ki ga prenašajo priporniki. Pretepanja so na dnevem redu; pridejo obdobja, ko stražarji za vsak prekršek streljajo vseprek, in so ubojji zares številni. In to ne le na Smrekovem otoku (Isla de Pinos), temveč tudi v havanski „La Cabaña“ in v kaznilnici Boniato.

Jetniki so večkrat natrpani v zapore v tolikšnem številu, da ne morejo vsi istočasno ležati. Prisilno delo je najhujše, kar je na tem področju videla Amerika, in jo prekašajo morda le stalinška koncentracijska taborišča.

Nedavno poročilo, ki kliče svobodni svet na pomoč pravi: „Mraz, lakota in spanec, ter stalna nesnaga, sta nas pripeljali do konca; boleznijo so se razpasle, da jih ni videti konca: jetika, gripa, neumonija, celo gobe, nas preganjajo in rušijo zadnje sile. Zdravniška pomoč pa sploh ne obstaja. Zaradi neznoznega trpljenja so številni duševno popolnoma onemogli. Te so zdravili z uspavalnimi pilulami in elektrošokom. A brez vsake mere: deset, dvajset elektrošokov, tako da so od nečloveškega zdravljenja dokončno zblazneli...“

Naša mladina

O naši zdomski mladini smo v zadnjem času slišali in brali nekatere sodbe, ki niso točne. Tako smo npr. brali trditve, da se nam je mladina oddaljila, da se nam je izgubila in je zato sploh nimamo; da se mladina ne počuti posebno dobro v naših domovih, da razmeroma malo dela in ni dosti zastopana v vodstvih domov in organizacij. Dalje smo brali obtožbe na račun slovenske skupnosti, da ni za mladino dovolj zanimanja, da smo jo odbili in potisnili v tuje okolje, da nismo vzgojili intelektualnega naraščaja, da mladi ne govorijo na sestankih, da se mladim ne nudi možnosti za delo in udejstvovanje, itd.

Ali je to govorjenje in pisanje v skladu z dejanskimi stanjem? Ali je ta črnogleda slika resničen izraz našega mladinskega položaja? Ali slovenska skupnost res ni ničesar storila za našo mladino?

Naše slovenske šole delujejo že nad 30 let. Na tisoče slovenskih otrok je šlo skozi te šole. Velika četa učiteljev, učiteljic in katehetov že nad 20 let soboto za soboto brezplačno poučuje našo mladino v materinem jeziku. Udarec v obraz temu požrtovalnemu učitelstvu je govorjenje, da se za našo mladino nihče ne briga in zanjo nihče ničesar ne napravi. To slovensko šolstvo v tuji ni ena najbolj svetlih strani naše emigracije in bo prišlo v slovensko zgodovino kot dokaz naše ljubezni in velike skrbi za ohranitev slovenstva.

Kaj pa je bilo storjenega za vzgojo našega intelektualnega naraščaja? Imamo dva srednješolska tečaja, Rožmanov zavod, Baragovo mjsijonišče v Llanusu, slovenski oddelek ukrajinske univerze. Slovenski vseučiliščniki imajo svojo organizacijo (SKAD), svoje tečaje in študijske dneve, na katerih se pripravljajo na javno delo.

In naš slovenski domovi, katere druge emigrantske skupine obučujejo in nam jih zavidajo, ali niso bili zgrajeni prvenstveno za mladino, ali niso dokaz skrbi slovenske skupnosti za mladino?

Ali vse to delo res ni imelo nobenega uspeha? Poslušajmo tiste, ki redno obiskujejo slovenske domove in slovenske prireditve, posebno mladinske, kaj pravijo o slovenski mladini. Lahko rečemo, da skoraj soglasno ugotavljajo, da je — zlasti v zadnjih letih — povsod mnogo, res mnogo naše mladine. Tudi pogledno odbore naših organizacij in

domov. Skoraj povsod sede poleg starejših tudi mlajše moči, ponekod je že kar precej mladih odbornikov, ki nimajo niti 20 let. — Mladinski dnevi se vrste eden za drugim po naših domovih in kot njihova krona je vsako leto velik skupen mladinski dan na Pristavi. Imamo tudi mladinske pevске prireditve, pevске festivale. Na odrih po domovih nastopa po veliki večini samo mladina.

Tudi na intelektualnem področju so lepi uspehi. Že lepo število let izhaja Mladinska vez, v katero pišejo sami mladi; dijaki Rožmanovega zavoda izdajajo Zavodarja; abiturienti srednješolskega tečaja izdajajo vsako leto svoj almanah (kdor je prebral lanskega z naslovom „Samostojna svobodna Slovenija“, je moral biti kar presenečen nad zrelostjo in zavednostjo našega inteligentnega naraščaja). Iz vrst naše mladine so izšle pesniške zbirke. Mladi pišejo članke v naše časopise, revije, v Zbornike Svob. Slovenije. V uredništvih naših listov je več mladih ljudi (glavni urednik Svobodne Slovenije spada med mlado generacijo). Mladi nastopajo kot predavatelji in govorniki na prireditvah. Lepo število abiturientov slovenskega srednješolskega tečaja že poučuje v njem kot profesorji.

Jasno in razumljivo pa je, da je način dela te naše mladine dostikrat drugačen, kot smo ga bili navajeni doma. Smo pač v drugih razmerah in drugih časih.

Naj navedemo še en zgovoren dokaz, da mladine nismo izgubili. To so bili sestanki pisatelja Karla Mauserja s slovensko mladino. Blizu 700 fantov in deklet se je udeležilo posebnih sestankov za mladino, na katerih je prišlo do pristranskega in odkritega razgovora med pisateljem in mladino. In Mauser je pribil: „Lahko ste veselili v Argentini, da imate toliko dobre in nardno zavedne mladine. Ni vam treba imeti skrbi za prihodnost.“

Nočemo s tem reči, da ni nobenih problemov v zvezi z našim mladinskim vprašanjem. Smemo pa reči, da nikakor ni na mestu pesimizem in zlasti ne krivično obsojanje starejše generacije in sploh vse slovenske skupnosti, češ da ni za mladino ničesar storila. Res pa je, da bi se dalo doseči še kaj več, ko bi vsi poprijeli in pomagali reševati naš mladinski problem — ne samo z nasveti, ampak s konkretnim delom.

Partija ne ve kako, ne kam

V začetku maja je bilo v Ljubljani zasedanje Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Debatirali so zlasti o stabilizaciji, gospodarstvu, delavski udeležnosti v vodstvu, socialnih razlikah itd. Istočasno so se slični kongresi vršili tudi v Zagrebu in Beogradu. Videti je, kot da se hoče partija v Jugoslaviji, po zadnji krizi in čistkah, ki so ji sledile, utrditi svoj položaj tudi v majavi gospodarski politiki.

Da stvari ne stoji tako kot bi morale, in še daleč ne tako, kot si jih partija želi, je očitno. V ljubljanskem Delu je ob zasedanju Vlado Jarc uvodno zapisal: „Dosti bolj kot doslej bi moralo nrodirati v nas same spoznanje, da je od vsake gospodarske odločitve odvisen splošni gospodarski položaj, na kateri koli ravni je že ta odločitev sprejeta. Res pa je, da so zdaj še vedno take razmere, da padajo poglavitve odločitve zunaj združenega dela, v državnih in drugih organizacijah. Gre za to, da se te razmere spremenijo, da dobe

Ko torej ob mnogih prilikah obsojamo nasilje, socialne razlike in krivice po svetu, ne pozabimo tudi Smrekovega otoka, tistih tisočev, ki jih komunistični režimi tirajo v pogubo, trpljenje in smrt, iz enega edinega vzroka: ker ljubijo svobodo, ker niso pripravljeni odstopiti od svojih načel. Tistih načel, ki jih ti brezbožni režimi načrtno teptajo.

delo in delavec mesto, ki mu gresta po ustavnih dopolnilih, saj je to naposled smisel naše revolucije. — Boj za tak delavčev položaj pa je stvar Zveze komunistov. Zaradi njega je delavska. Vprašanje, ki se vsak dan sproti odpira: kako. Ta večni kako.“

Ni čudno, da partija obupuje nad svojim položajem, ko obupuje nad delavstvom. France Popit, predsednik CK ZKS je na zasedanju 8. maja priznal: „Ne manjka nam toliko intelektualnih moči in znanja kot sposobnih in pogumnih ljudi za uresničevanje programov.“

A kaj je partija dala delavstvu, da bi to sedaj zaradi nje šlo pobirat kostanje iz žerjavice? Položaj, v katerem se nahaja slovenski delavni človek, sam dosti zgovorno postavlja dejstva v odgovor na to vprašanje. Pogledjmo le glede plač. Popit sam je v istem govoru jecljajoče priznal:

„Vprašanje osebnih dohodkov. Res da smo z družbenimi in samoupravnimi sporazumi o delitvi dohodka in osebnih dohodkov napravili začetni korak, da bi odpravili velike razlike, ki niso utemeljene z razlikami v delovnem prispevku. Nimamo pa še celovitejša analize, na podlagi katere bi dobili vpogled v celotne učinke, dosežene na temelju družbenega sporazuma pri globalnem gibanju osebnih dohodkov, pri stimulativen instrumentiranju delitve v odnosih, ki se v teh osnovah razvijajo v organizacijah.“ Z drugimi besedami:

Mensaje de la fiesta patria

Como todos los años la fiesta patria del 25 de mayo nos hará volver los ojos al pasado. A esos días en que los patriotas de las Provincias Unidas del Río de la Plata decidieron tomar en sus manos los destinos de estas tierras.

Los acontecimientos de la Revolución de Mayo y sus hombres, que forjaron en 1810 y en los aciagos años que le siguieron, la grandeza de la Nación Argentina, encierran para las generaciones presentes un hondo significado y un positivo mensaje.

No era fácil en los momentos de crisis e incertidumbre, tomar una resolución franca y valiente. Sin embargo los patriotas como Saavedra, Paso, Moreno y tantos otros, sobreponiéndose a las ocasionales divergencias, marcharon unidos hacia la meta común que se han fijado.

Siguiendo su ejemplo también nosotros, en estos momentos difíciles para la patria, debemos renunciar, todos y cada uno, a nuestras aspiraciones personales, y luchar juntos por el ideal común de la paz y la grandeza de Argentina.

Narodni praznik in njegov nauk

Ob argentinskem narodnem prazniku 25. maja obrnimo oči kakor vsako leto v preteklost, v tiste dni, ko so se rodoljubi Združenih provinc ob Río de la Plata odločili, da vzamejo usodo dežele v svoje roke.

Dogodki tiste majske revolucije in liki tistih ljudi, ki so v letu 1810 in v težkih naslednjih letih gradili veličino argentinske države, vsebujejo globok smisel in koristen nauk za sedanje generacije.

Ni se bilo lahko jasno in junaško odločiti v tistih kritičnih in negotovih trenutkih. Vendar so rodoljubi kot Saavedra, Paso, Moreno in še toliko drugih skupaj korakali proti končnemu cilju, ne glede na slučajne različnosti mnenj.

Tudi mi se moramo po tem zgledu in v teh težkih časih za Argentino opovedati naših osebnih željam in se boriti skupaj za skupne ideale — mir in veličino Argentine.

KOROŠKA

Ponovni napadi na Slovence

Koroški Slovenci so zadnje čase znova doživeli več udarcev s strani nemške javnosti. Kakor je sicer vpejljava dvojezičnih napisov v številnih vaseh sama po sebi pozitivna stvar, saj je predstavljala dolgoletne zahteve, je tudi res, da je bila poteza izvedena, ne da bi odgovorni vladni krogi za to sploh vprašali za mnenje prizadetih, t. j. koroških Slovencev.

Poleg tega pa je ta poteza, ki pravzaprav samo izpolni očitne pravice narodne manjšine, naletela v protislovenski javnosti na hud odpor, razne stranke, med njimi tudi DeVP. Tako se je tudi zgodilo, da je Volkszeitung, glasilo OeVP (Avstrijska ljudska stranka) 22. aprila prinesla sliko pod naslovom „Story von den neuen Tafeln“ (Zgodba o novih napisih), kjer se na nekvalficiran način spravi na koroške Slovence. Volkszeitung pa je glasilo iste OeVP, ki je leta 1955 podpisala državno pogodbo, v kateri so zajamčene Slovincem osnovne pravice, in je vsaj tedaj ni smatrala za listek papirja, katerega nimajo za obvezen dokument.

Koroški slovenski list „Naš Tednik“

ob tem komentira: „Ne moremo verjeti, da stranka ta spodrsnjaj lista krije... Odgovorni časniki ima polno pravico, da zbere vse argumente proti vladnim načrtom, nima pa pravice ščuvati množice proti vladi, če je ta samo noskusila izpolniti del državne pogodbe. Kliše v Volkszeitung pa zavestno in zlonamerno gre pot napihovanja sovražstva in diskriminacije.“

Tudi ob majske proslavah

Napadi na Slovence so se ponovili tudi v četrtek 11. maja, ko sta bili v Velikovu in Pliberku večji slovenski v spomin majniških dogodkov leta 1919 ter 1945. Časopisje je sicer pisalo, da so notekle „brez protislovenskih izpadov“, a resnica je drugačna.

Tako je šolski svetnik Karel Stukovnik, ki je govoril v Velikovu na grabu Hansa Steinacherja, dejal: „Unser Schwur sei allezeit: Kärnten deutsch, frei und ungeteilt!“ („Nai bo vočna naša prisega: Koroška je nemška, svobodna in nedeljena.“) Stukovnik naš nadaljuje v tonu, kot ga je narodarjal leta 1970 list „Ruf der Heimat“, ki je enostavno zahteval genocid slovenske manjšine.

Tudi v Pliberku se stvar ni bolj iztekla. Tu je govoril bivši borec Klinke. Njegov govor je na magnetofonski trak smenal prisotni poročevalec „Nasoga tednika“. Ker nekaterim „bramborcem“ očitno ni bilo po volji, da bi javnost zvedela, kaj se tam govori, so na slovenskega časnika navadili naprejš besedno, potem na dejansko, mu pretrgali kabel za mikrofon, ranili v roko in končno izgnali.

Matična Slovenija pa ob tem kaj malo ali nič ne stori. Partiji so slovenski narodni interesi — zadnja briga.

„NORMALIZIRANI“ ODNOSI

Jugoslovanska uradna agencija „Tanjug“ je objavila minuli teden, da bo jugoslovanski komunistični diktator Tito v začetku junija obiskal Moskvo. Poročilo pravi, da bo vrnil obisk Brežnjeva, ki je bil v Beogradu lansko leto.

Opazovalci razvoja v komunistični Jugoslaviji in odnosov med Moskvo in Beogradom ugotavljajo, da Tito odhaja v Moskvo takoj po Nixonovem odhodu iz ZSSR in da so odnosi med obema državama trenutno najbolj po sovjetskem vdoru v Češkoslovaško leta 1968. Takrat je Tito obsojil sovjetski vojaški poseg v češkoslovaško, po obisku Brežnjeva v Beogradu lansko leto pa so se stiki med Moskvo in Beogradom stopnjevali in se povsem normalizirali.

NIXON V MOSKVI

RAZGOVORI TUDI O VIETNAMU

Sovjetska tiskovna agencija Tass je samo s trinajstimi vrsticami omenila prihod severnoameriškega predsednika Nixona v Moskvo.

Na letališču Vnukovo v Moskvi sta ga čakala predsednik sovjetske države Podgorny in predsednik sovjetske vlade Kosygin, medtem ko ga je šef sovjetske partije in prav za prav gospodar Sovjetske zveze Brežnev pričakoval v Kremlju.

Moskovske ulice, po katerih se je vozil Nixon s svojim spremstvom, so bile mrtve. Le redkokateri pešec se je ozrl za brzečo limuzino, ki so jo sprejeli, ob straneh in zadaj spremljali policijski motorji.

Toda, komaj se je Nixon pripeljal v Kremelj, ga je Brežnev povabil na razgovor, ki je trajal dve uri. Razgovorjala sta se sama, vsak s svojim tolmačem.

Moskovska televizija je o prvem Nixonovem razgovoru z Brežnevom objavila, da le-ta „predstavlja začetek razgovorov o vprašanih, ki so odločilna za nadaljnji razvoj ameriško-sovjetskih odnosov“. Televizijska postaja je dodala, da „sta razpravljala tudi o kritičnih mednarodnih problemih.“

Nixon je po svojem prvem stiku z Brežnevom izjavil „Ker se razgovarjamo kot enakopravni, imamo priliko, da ustvarimo pravo mirno sožitje“ med ZDA in ZSSR.

Nixon ima v načrtu ostati v ZSSR do konca t. m., nakar se namerava 31. maja podati na kratek obisk v Varšavo, 1. junija pa se vrniti v Washington.

Na poti iz Washingtona v Moskvo se je Nixon za 36 ur ustavil v Salzburgu, kjer je imel razgovore z avstrijskim socialističnim predsednikom Kreiskyem. Avstrijska policija je dovolila levičarskim avstrijskim študentom demonstrirati v Salzburgu, toda pred Ni-

xonovim prihodom. Iz vse Avstrije in iz bližnje Zahodne Nemčije se je avstrijskim komunističnim študentom posrečilo zbrati na demonstraciji približno 6.000 razgrajadev.

Ko je Nixon priletel na salzburško letališče, je dobro uro pred tem avstrijska policija preganala iz bližine 200 študentskih demonstrantov. Zanimivo pri teh protiameriških demonstracijah je bilo dejstvo, da jih je vodil 28-letni sin avstrijskega predsednika Peter Kreisky, vođa tkim. Social-demokratskega odbora za Indokino in drugih levičarskih skupin. Peter Kreisky je doslej že večkrat demonstriral proti svojemu očetu odn. njegovi vladi.

Vse svetovno časopisje je minule tedne, zlasti pa še zadnje dni pred Nixonovim odhodom v Moskvo popisalo brez števila strani o pomenu, namenu in usodnosti Nixonovega potovanja v ZSSR, podobno, kakor se je pred nekaj meseci razpisovalo pred Nixonovim obiskom v Pekingu.

Nixonova okolica, predvsem njegov svetovalec Kissinger, pa je z napovedmi zelo skopa. Kissinger je samo izjavil, da se bo Nixon v Moskvi razgovarjal o problemih razorožitve, o trgovini, o vesoljskem sodelovanju med ZDA in ZSSR, o evropski varnostni konferenci in o drugih važnih problemih. Ničče ne dvomi, da se bo velik del razgovorov tikkal vietnamskega vprašanja, problemov Bližnjega vzhoda in z njimi v zvezi Sredozemlja.

Vsi pričakujejo, da bo Nixon storil vse, da si bo zagotovil sovjetsko dobrohotnost v vietnamskem problemu, ki je trenutno najresnejši za ZDA, ničče pa ne pričakuje dramatičnih posledic tega obiska. Iz končne skupne izjave bo marsikaj razvidno, za tajne sklepe takih konferenc pa javnost izve itak vedno šele potem, ko jih že vidi izvajati

Poljska odgovarja Nemčiji

Poljska komunistična vlada, ki je nestrpno, podobno kakor sovjetska, čakala na zahodnonemško ratifikacijo leta 1970 sklenjenih pogodb med zahodnonemškim socialističnim predsednikom Brandtom in Varšavo ter Moskvo, je bila nemalo presenečena nad skupno izjavo, ki sta jo tik pred ratifikacijo izdala Brandt za vlado in Barzel za krščansko-demokratsko opozicijo.

V izjavi oba politika izjavljata, da je treba omenjene pogodbe smatrati samo kot „modus vivendi med Zahodno Nemčijo in Poljsko in Zahodno Nemčijo in ZSSR“ in da „ne predstavljata zakonite podlage za sedanje meje.“

Zaradi te izjave se je v Varšavi sestal na dvodnevno tajno zasedanje poljski CKKP ter je nato poljska uradna agencija PAP, po ukazu partijskega vodstva, objavila, da za Poljsko „pogodba pomeni dokončno nemško prizna-

nje sedanjih poljskih meja. Samo tako je možno govoriti o normalizaciji odnosov med Poljsko in Zahodno Nemčijo.“

Objavo agencije PAP je ponatisnilo vse poljsko časopisje na prvih straneh ter je varšavski večernik Express Wieczorny poleg tega zapsal, da je „Brandtova in Barzelova deklaracija neveljavna v luči mednarodnih zakonov.“

Sovjeti so po koncu druge svetovne vojne podarili Poljakom ok. 70.000 kv. kilometrov nemškega ozemlja vzhodnega dela Nemčije), medtem ko so si sami odrezali podoben kos poljskega ozemlja. Poljski komunisti doslej niso še nikdar od sovjetov zahtevali vrnitev poljske zemlje, kakor tudi niso vzhodnonemški komunisti doslej še nikdar od Poljakov zahtevali vrnitev nemške zemlje. Za nemško zemljo se bori samo zahodnonemška vlada.

Jugoslovanska kriza in Sredozemlje

Pod gornjim naslovom je Vane Ivanović v prvi letošnji londonski Review of the study centre for Yugoslav affairs objavil zanimiv članek o razvoju v komunistični Jugoslaviji, o krizi, ki jo trenutno preživlja in o posledicah, ki jih bo imela za njen nadaljnji obstoj ali neobstoj in za celoten geografski prostor, v katerem se Jugoslavija nahaja.

Ivanović med drugim ugotavlja, da je „federalna jugoslovanska država za svojo fasado močno krhka. Gospodarska decentralizacija in delavsko samoupravljanje sta povzročila, da je zraslo osem ločenih piramid partijske oblasti. Vladajoče skupine so osredotočene okoli struktur šestih jugoslovanskih republik (Srbije, Hrvaške, Slovenije, Bosne-Hercegovine, Makedonije in Črne gore) in dveh avtonomnih provinc...“

Nadalje po Economistu navaja: „Noben partijski vođa v Jugoslaviji danes ne more več za dolgo obstati, če vsaj na videz ne kaže svojim tovarišem Srbom, ali Hrvatom ali Slovencem ali komurkoli, da se poteguje za njihove narodne interese, kakor tudi za interese celotne Jugoslavije. Jugoslavlani mislijo o sebi najprej kot Srbi, kot Hrvati, kot Slovenci, itd., in šele potem kot Jugoslavlani. Tisti politiki, ki so pred več leti odšli v Beograd in tam preživeli

večino svojih karier, se sedaj pritožujejo, da nosijo na sebi pečat centralizma in da nanje sunljivo gledajo v njihovih republikah. Tisti politiki pa, ki so se povzpeli in začeli napadati preveliko centralizacijo v vladi in ekonomiji, so sedaj junaki pri svojih narodih.“

Ivanović nato ugotavlja, da ostaja Jugoslavija zrahljana, tudi če bi posameznim narodom uspelo, da bi živeli v harmoniji... Poleg njene šibke ekonomije, je tudi njen obrambni potencial, tako v moštvi kakor v orožju, ki ga sama producira ali ki ga more kupiti zunaj, komaj zadosten za ohranjanje obstoječega reda znotraj države in povsem nezadosten za obrambo pred zunanjimi intervencijami.

Sleherno rušenje njene rahle gospodarske strukture in nezanesljivi kompromisi med republikami bi pomenili zaskrbljenost ne samo njenih sosedov in Zahoda, temveč tudi Sovjetske zveze. Za sovjete je treba pričakovati, da se bodo gotovo zavarovali pred možnimi učinki anarhije v Jugoslaviji.

Dva dodatna elementa nereda sta se pojavila v zadnjih mesecih. Fašistični hrvaški ustaški elementi v Nemčiji, ki jim gre za ločitev Hrvaške od Jugoslavije, so se začeli presenetljivo nagibati k Sovjetom, kar vsa sovpada z

Mednarodni teden

Umski zmedenec 33-letni Toth, madžarski begunec, ki je iz Avstralije prispel pred več tedni v Rim, je minulo nedeljo v baziliki sv. Petra močno poškodoval s kladivom svetovno znano neprecenljivo Michelangelovo umetnino, kip Pietá. Italijanska policija je dolgosega in bradatega nesrečneža zaprla. Vatikanski strokovnjaki so izjavili, da bo možno kip restavrirati, „ne bo pa nikdar več cel“. Kip bodo takoj po popravilu postavili pod vitrino z neprobojnim steklom.

Ameriški bombniki silovito bombardirajo severnovietnamska petrolejska skladišča, železnice, ceste in druge važne objekte, okoli Hanoja in po drugih industrijskih središčih. Kljub blokadi in bombardiranjem se komunistična ofenziva proti jugu ni zmanjšala, dasi se jo je južnovietnamski vojski posrečilo skoro ustaviti in vseh bojiščih. Ameriška vojaška obveščevalna služba je ugotovila, da nameravajo Kitajci spet poslati v severni Vietnam do 60.000 svojih delavcev, ki naj bi sproti popravljali od ameriških bomb poškodovane železnice, ceste in mostove.

V ZSSR si bodo morali vsi partijci, ki jih je, kakor računajo, 14 milijonov (komaj 6% celotnega prebivalstva ZSSR), v prihodnjih dneh obnoviti partijske izkaznice. Partija je obnovno izkaznice označila za „dokaz lojalnosti partijskim načelom“.

UNCTAD je minulo nedeljo zaključila svoje dolgo (časno) zborovanje v čilskem Santiagu. Tik pred zaključkom so izglasovali nekaj zredenih resolucij, med njimi resolucijo o „nujnosti pomoči 25 najrevnejšim državam“. Nekateri delegati tkzv. tretjega sveta so označili „bogate kapitalistične in socialistične države za egoistične“. Šestčlanska Maocestunгова delegacija je zadnjo sejo UNCTADA prespala zavita v temnomodre kimone, na svojih sedežih v zadnji vrsti v dvorani.

Sovjetski obrambni minister Grečko je bil na kratkem obisku v Egiptu in Siriji, tik pred Nixonovim prihodom v Moskvo. Po Grečkovem odhodu je egiptovsko časopisje spet začelo gonjo proti ZDA in Izraelu.

Italijanski komunistični teroristi so pretekli teden na milanskih ulicah ubili dr. Luigija Calabresija, enega vodilnih italijanskih policijskih izvedencev za boj proti komunistični gverili. Pogreba se je udeležilo več desetisoč meščanov.

Komunistična Kitajska je, kakor poroča japonsko zunanje ministrstvo, razdelila od 1953 do 1971 4.400 milijonov dolarjev posojil komunističnim in nekomunističnim državam. Tretjino te vsote je dobil Severni Vietnam, Pakistan 309 milijonov, Tanzanija in Zambia skupaj 476 milijonov, Indonezija 123 milijonov, Burma, Ceylon, Egipt, Alžir in Abesinija pa vsaka med 80 in 90 milijonov dolarjev. Vsa ta posojila so bila brezobrestna.

nenadnim porastim njihove prosperitete in njihove propagandne dejavnosti. Istočasno so bivši kominformistični simpatizerji v Jugoslaviji v Moskvi spet dvignili glave in zahtevajo obnovo centralistične kontrole v Jugoslaviji.

Ta dva razvoja, prvi za razbitje Jugoslavije, drugi pa za obnovljen centralizem, sta bila povzročena za oslabitev sedanjih Titovih poskusov za rahlejšo, vendar še možno jugoslovansko povezavo. Sočasnost obeh smeri razvoja vsekakor ni slučajna. Menim, da sovjetski vođe slutijo, da se Jugoslavija bliža morebitni nasilni spremembi. Svoje interese bodo vsekakor hoteli zaščiti tako, da se povežejo z edinima dvema silama, ki sta trenutno zmogni zrušiti Titovo Jugoslavijo in ju tako ohranijo pod svojo kontrolo.

Da bodo to dosegli, se bo moralo sovjetsko gospodarstvo raztegniti nepretrgoma od Moskve do italijanske meje in do Sredozemlja; s popolno dominacijo ali več majhnih držav ali novo nastale kontrolirane jugoslovanske unije. To je mogoče doseči, bodisi da dopustijo, da se notranji razvoj sprevrže v notranji nered, nakar bodo gotovi posamezniki „zaprosili za bratsko pomoč“ in bi jih Moskva nato priznala kot novo vlado, ali pa z incidenti, ki bi jih povzročili Bolgarija in Albanija...

Učinke sovjetske intervencije v Jugoslaviji je možno razdeliti na dva dela: na notranji razvoj v državi in na učinke na Zahodno Evropo in sredo-

— Ne sodite po videzu, temveč sodite pravično!

Evangelij po Janezu, 3, 21.

Protisovjetski izgredi na Litvanskem

STUDENTJE V TAJNIH ORGANIZACIJAH

Mala litvanska država, ki jo je že Hitler podaril Sovjetom, si jo nato spet vzel, nakar so si jo znova prilastili Sovjeti, se je minuli teden spremenila v središče zanimanja svetovnega tiska.

Litvanski študent, 20-letni Roman Talanta, ki se je preživljal z delom v neki tovarni v Kovnu, glavnem mestu Litve, se je preteklil četrtek na glavnem trgu prestolnice zažgal in nekaj ur pozneje v bolnišnici umrl. Napravil je samomor iz protesta proti sovjetskemu preganjanju in zatiranju Litvancev.

Po njegovem pogrebu so se razvile velike demonstracije proti Sovjetom, najprej v Kovnu, nato pa še po drugih mestih Litve. Sovjeti so proti tisočim izgrednikom najprej poslali policijo, ker pa je pri tem izgubil življenje najmanj en policist, so se komunistični veljaki v Kremlju zbalili ter so poslali proti Litvancem tkim. „notranje oddelke“, ki jih ima za take slučaje pripravljene sovjetsko notranje ministrstvo. Večina vojakov teh notranjih oddelkov je iz sovjetskih republik iz srednje Azije in s Kavkaza. Sovjetska oblast navadno unorblija vojaštvo ene narodnosti proti drugi narodnosti, da tako zmanjša možnost priključitve vojaštva izgrednikom. Izgredi v Kovnu so bili tako hudi, da

so Sovjeti uporabili proti demonstrantom tudi padalce.

Litva šteje tri milijone prebivalcev, njeno glavno mesto Kovno pa ima 306 tisoč ljudi. Sovjetsko časopisje navadno molči o zgredih znotraj ZSSR, zlasti če gre za izgrede manjših narodov v državi. Toda litvanski izgredi so bili tako hudi, da sovjetski tisk ni mogel mimo. Glavno litvansko komunistično glasilo Kauno Tiesa je na prvi strani pisalo o Talantovem sammoru in o izgredih, označilo pa je seveda Talanta za „umsko neuravnovešenega in uživalca mamil“, kakor to Sovjeti delajo z vsemi, živimi in mrtvimi, ki se jih hočejo znebiti.

Litvanci so, kakor je znano, lansko leto poslali več spomenic v Kremelj in Združenim narodom, v katerih protestirajo proti sovjetskemu zatiranju. Spomenice, ki so šle v Kremelj, je podpisalo na deset tisoč Litvancev. Poleg tega so se predvsem študenti, med katerimi je močno utrjena narodna zavest in so večinoma globoke verskega prepričanja, začeli zadnje mesece organizirati v tajne protisovjetske organizacije in se povezovali s podobnimi protirežimskimi organizacijami sosednjih baltških in drugih narodov, ki ječijo pod sovjetskim jarmom.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

POLOŽAJ SE ZAPLETA

Gospodarski pakt, ki je bil pred kratkim sklenjen med vlado in podjetniki, in naj bi ščitil potrošnike pred pevišanimi cenami, se je izkazal za precej falšavega. To se je videlo takoj potem, ko je gen. Lanusse objavil to soglasje, kajti cene so nepretrgoma rastle zlasti v živilskem sektorju. To je povzročilo nemalo nezadovoljstva, še hušje pa je, da pri ljudeh jemlje zaupanje v vlado.

Kje je vzrok temu? Gotovo v glavnem pri trgovcih, ki se sklena ne držijo. V veliki meri pa tudi sklepa sploh ni mogoče držati, ker marsikatera živila bi se morala prodajati pod trgovsko kunnno ceno. Vlada pa s svoje strani kaj malo stori, da bi trg uspešno nadzirala, da bi vsaj pri tistih produktih, kjer je to mogoče, cene ostale na prejšnji višini, ali celo padle.

Je pa v vladi sami konflikt. Opazovalci menijo, da gospodarski minister dr. Licciardo ni pristaš omejitve cen. To sklenajo iz njegove zavrnitve na ponudbo lic. Pavesija, direktoria Glavne davkarije, ki je predlagal, da bi del inšpektoriat njegove direkcije lahko unorbil za kontrolo živilskih trgov. Po tem je med obema funkcionarima prišlo do nasprotja, tako da se je celo govorilo o ostavki lic. Pavesija. Gotovo pa je to, da se nacionalna in liberalna struja v vladi, kakor smo že večkrat

omenili, še vedno bijeta, in to prav na škodo potrošnikov, ko tako pač ni mogoče podvzeti konkretnih akcij za rešitev položaja.

Tudi politično polje ni kaj bolj razvidno. Ko teoretično manjka približno deset mesecev do volitev, še ničče ne ve, kdo bo kandidiral, katere stranke so bodo volitev udeležile, kakšen bo volilni zakon. V tem kaosu radikalni vodijo notranje volitve, kjer je zmagal stari vođa dr. Balbín, Perón pa v Madridu urejuje svoje vrste,

POPRAVEK

V članku ob 80-letnici p. Bernarda Ambrožiča smo zagrešili par netočnosti, o katerih nas je prosil jubilar za popravek. Tako mi on ustanovitelj Lige katoliških Slovencev, dasi je v tajništvu sodeloval od vsega početka. To napako je že svoj čas popravil sam v članku o zgodovini Lige v Zbrniku Svobodne Slovenije za leto 1956. Tudi ni ustanovitelj revije Misli, res pa njen urednik od tretjega letnika do letos. Prav tako ni ustanovitelj nobenega društva ne fare, kot smo to povzeli iz svoječasne članka o njem, ki ga je za Ameriško Domovino napisal pokojni p. Odilo. Mi zdaj popravljamo te netočnosti po njegovem načelu: Kjer se napaka pojavi, tam naj se popravi.

zemske dežele Afrike in Azije ter tako, neizogibno, na ZDA.

O učinku na Jugoslavijo je mogoče na kratko razmišljati. Nastale bodo ali majhne države, glasno nacionalistične in med seboj si nasprotne, vse skupaj pa, ali vsaka posebej servilna Moskvi, ali pa bo nastala unitarna država, katere odnosi do Sovjetske zveze bodo podobni sedanjemu bolgarskemu modelu.

Če bi povratak v sovjetski tabor cele Jugoslavije ali katere koli države, ki bi nastala od njenem razbitju, pomenil samo nov dodatek nekaj milijonov ljudi sovjetskemu bloku, ali pa prav malo več, tedaj v sedanjih razmerah prav gotovo ne bi nihče izven Jugoslavije mignil z mezinem proti takemu razvoju.

Toda zahodne države si ne morejo dovoliti dejanske vzpostavitev sovjetske moči pred vrati Trsta ter padca spet nove države; tokrat vodilne „nevezane države“, v vzhodni blok. Z enim samim korakom bi si ZSSR zagotovila trden temelj v vzhodnem Sredozemlju, ob robu Zahodne Evrope in NATO ter bi morda lahko celo paralizirala oba tako v vzhodnem Sredozemlju kakor na Bližnjem vzhodu. Pritisak na Grčijo bi očitveno narastel. Turčija, že itak nesigurna in slabo, ki lahko kmalu stopila na jugoslovansko pot. Izrael in Ciper bi bila izolirana; Egipt in druge arabske dežele, zlasti tiste ob sredozemskih obalah, bi bile brez moči na-

sproti sovjetski politiki. Kaj bi bilo potem z Malto, Italijo ali celo Španijo?

Zahodna Evropa sama po sebi je trenutno še vedno abstraktna ideja in ne velesila, ki bi jo bilo mogoče jemati kot tako v poštev. Njene posamezne države so vse izgubile vpliv, ki so ga nekoč imele in še niso našle poti, po kateri bi znova postale skupaj velesila v modernem smislu. To se ne bo zgodilo, dokler ne bo, po britanskem vstopu v SET, Zahodna Evropa postala gospodarska celota; dokler ne bo, po vzpostavitvi rednega finančnega sistema, doseglja unificirano finančno politiko in končno, dokler ne bo še imela enotne, neodvisne in močne samo-obrambe.

Dasi bi morda posamezne zahodno-evropske države hotele in bi tudi mogle v večji ali manjši meri protestirati proti vzpostavitvi sovjetske sile v vzhodnem Sredozemlju, pa bi Zahodna Evropa kot celota ostala samo kot gledalec, če bi prišlo do zgoraj omenjenih dogodkov pred ustvaritvijo združene Evrope.

Ameriška javnost se, kakor je znano, za dogledno bodočnost ne bo zanimala spet postati stražnik, ki bi pazil na red po vsem svetu. Nobena ameriška vlada se v dogledni bodočnosti ne bo odločila, da bi poslala svoje vojaške oddelke tisoč kilometrov daleč v kakšno koli gverilsko vojskovanje (in Jugoslavija je takšen teren par excellence za vsakega, ki bi se vmešal vanjo).

(Nadaljevanje na 3 str.)

Novice iz Slovenije

KOSTANJEVICA OB KRKI — V Lamutovem likovnem salonu so 6. maja priredili večer koroških književnikov, na katerem so nastopili Milka Hartmanova, Valentin Polanšek, Gustav Janusch, Florian Lipusch, Andrej Kokot in Janko Messner. Predstavil jih je dr. Matjaž Kmecl, dela pa so brali Štefka Drolčeva, Miha Baloh in Marjan Kralj. Tedaj so tudi odprli razstavo slik „Od baroka do impresionizma“, ki jo je posredovala Narodna galerija iz Ljubljane.

CELJE — Tovarna EMO je poslala na prisilni dopust po 1. maja 1200 uslužbencev. Popolnoma so ustavili delo v emalirnici, delno v surovinskem obratu ter v kleparskem oddelku. Naknadno so poslali 5. maja na dopust še 500 oseb, ker jim skopska železarna ni poslala tanke pločevine, katere mesečno porabijo v tovarni približno 400 ton. S to železarno ima EMO pogodbo o dobavi 20.000 ton tanke pločevine in ima do nje vse obveznosti poravnane, celo dva milijona predplačila je EMO poslala, pa vendar so dobave zelo neradne. Jeseniška železarna pa redno oskrbuje EMO s srednjo in debelejšo pločevino.

LJUBLJANA — Letos poteče rok, do katerega si morajo učitelji osnovnih in srednjih šol pridobiti ustrezno izobrazbo višje oziroma visoke šole, če je še nimajo. Ker pa ni bilo mogoče iz raznih razlogov te zahteve uresničiti, bodo rok podaljšali do leta 1975.

LJUBLJANA — Januarski osebni dohodki so v Sloveniji povprečno znašali 1705 dinarjev, kar je za 229 dinarjev več kot povprečna jugoslovanska plača. Na drugem mestu so plače na Hrvaškem s 1625 dinarji, slede Bosna in Hercegovina s 1412, Srbija s 1370 (na povprečje vplivajo izredno visoke plače na Kosovu), Črna Gora s 1343 in Makedonija s 1249 dinarji.

PODVELKA — Tovarna lesovine in lepenke v tem kraju je morala ustaviti z delom zaradi pomanjkanja celuloznega lesa. Ta les je tovarni dobavljalo Gozdno podjetje Maribor, a je dobavo ustavilo zaradi nerednega plačevanja. Sedaj je tovarna sklenila dogovor o dobavi lesa s Slovenjgrijskim gozdnom gospodarstvom, Ljubljanska banka pa bo dala v potrebno posojilo v višini milijona dinarjev.

POSTOJNA — Viadukt pri Ravbar-komandi, ki je dolg 600 m ter je poleg viadukta na Verdu največji objekt na avtocesti Vrhnika—Postojna, bo skoraj dodelan. Računajo, da bodo poletni tovarnjaki že vozili čezeni.

POSTOJNA — Štirje potniški vlaki so začeli voziti s 15. majem do Kopra. Dva bosta lokalna, dva pa brza oziroma poslovna. Brzi vlaki se bodo ustavljali le v Postojni, Pivki in Divači. Voznja iz Ljubljane do Kopra bo trajala dve uri in pol.

Alksander Solženicn

Postno pismo

O odprtem pismu, ki ga je poslal ruski Nobelov nagrajenec Aleksander Solženicn patriarhu Pimenu v Moskvi, smo že pisali v našem listu. Sedaj pa objavljamo to pismo v celoti, ker je izredno zanimivo za oris položaja vernikov v Rusiji pa tudi, kako gleda največji živeči ruski pisatelj na krščanstvo po tolikih letih uradnega ateizma v sovjetski državi.

Pimenu,
patriarhu vse Rusije

Presveti oče:

Predmet tega pisma nas teži kot nagrobni kamen; tistim Rusom, v katerih pravoslavna vera še ni povsem zatrta, pritiska na glavo in prsi. Tej teži ste dodali nov kamen Vi s svojo božično poslanico — in to je preveč, da bi človek lahko še molčal.

(Nadaljevanje z 2. str.)

Težko pa si je misliti, da bi mogle ZDA ostati samo gledalec sprememb, ki bi se istočasno odigravale v vzhodnem Sredozemlju.

Ker je možno, da bo sedanja nestabilnost v Jugoslaviji Moskvo preji ali slej prisilila k dejanjem, dasi morda nehotenim, si je težko misliti, da bi ta sovjetska dejanja ostala brez odgovora v ZDA.

Ivanovič iz navedb ameriških zunanjepolitičnih strokovnjakov skepa, da bi „zkršitvijo tistične Jugoslavije bila konfrontacija med ZSSR in ZDA neizogibna“.

SLOVENC I V ARGENTINI

Osebnosti

Nov slovenski diplomant. Na Visoki šoli za periodizem, ki jo upravlja Instituto de Opinión Pública v Buenos Airesu, je v petek, 19. t. m. končal študij časnikaštva Tone Mizerit. Novemu slovenskemu diplomirancu, ki je med drugim tudi glavni urednik našega lista, vsi prijatelji iskreno čestitamo.

POROČILO 3. OBCNEGA ZBORA ZVEZE SLOV MATER IN ŽENA

Dne 10. maja se je v Slovenski hiši vršil tretji občni zbor Zveze slovenskih mater in žena.

Po pozdravnih besedah je predsednica ga. Pavlina Dobovška podala sledeče poročilo:

Odbor Zveze slovenskih mater in žena se je v pretekli poslovni dobi držal smernic in načrtov, katere si je zastavil ob začetku delovnega leta, tako v kulturnem kot v dobrodelnem odseku.

Vsak mesec smo imele predavanja, ki so zajemala aktualna vprašanja namenjena ženam in materam v pomoč. Dobrodelno delovanje je presegalo začetne načrte, naše žene in matere so priskočile na pomoč, kjer in kadar koli je bilo potrebno. Prav v tem delovanju se je pokazal in izkazal velik čut za pomoč potrebnim. Niti čas, niti vremenske neprilike, niti preobremenjenost dela v družini niso ovirale naših žena, če se je pojavila potreba po pomoči. Nimamo zabeleženih vseh obiskov bolnikov in onemoglih, katere so izvršile prav matere s številnimi otroki. Lahko rečem, da so skoro vsak teden žrtvale vsaj eno popoldne v ta namen.

Odbor Zveze je budno spremljal prav vsa dogajanja v naši skupnosti in tudi aktivno posegel v njeno življenje. S posebnim zanimanjem je spremljal delovanje mladinskih organizacij, in še prav posebno našega šolstva. Našemu učiteljsstvu je skušal vsaj v mali meri izkazati hvaležnost za ves trud, katerega imajo z našimi otroki.

Slovenske navade ob miklavževanju, ob božiču in veliki noči je poživljal na stojnaki v prid zavetišču dr. Rožmana za onemogle. Mladi pevec pod vodstvom ge. Marije Pink-Geržiničeve so pripravili izreden kulturno-dobrodelni dogodek v preteklem letu. Kartice g. Andreja Makeka za naš dobrodelni mesec maj so vsepovsod vzbujale pozornost, lepe božične vizitke ge. Jožeje Debeljak-žakljeve so prenašale voščila med nami tu, pa tudi našim dragim v domovino. Ob našem narodnem prazniku smo razdelile med šolske otroke slovenske zastavice, na praznovanju narodnega praznika je odbor aktivno sodeloval pri pripravi programa. Vsakoltna božičnica se je lani vršila v San Martinu in je doživela izreden uspeh. Naše odbornice so za božič obiskale bolnike in potrebne darovale božične pakete. Še in še bi lahko poročala, a mnoga sploh zabeleženega nimamo.

Pri vsem delu nas je vodila misel: podpirajmo vse, kar nas druži in vse, kar je v ponos naši skupnosti pred tukajšnjo javnostjo! Preidimo vse razlike v mišljenju in željah, spominjajoč se, da smo pred 27 leti vsi zapustili našo domovino zaradi enega in istega skupnega vzroka, čeprav smo tudi takrat bili različenih mnenj.

Sledila so poročila ge. Marjete Starihove namesto bivše tajnice ge. Valentine Finkove, tiskovne referentke ge. Tilke Kuncičeve in blagajničarke ge. Ruže Sučove. Nekaj globokih misli je podal duh. svetovalec g. Jure Rode.

Nadzorni odbor je pod vodstvom ge. Terezije Voršičeve, po pregledu tajniškega poročila in blagajniške knjige, izrekel priznanje odboru.

Marija Dobovšek r. Vidmar, 61, Zg. Stranj; Franc Zupan, 48, Trziče; Josip Smeč, 80, b. gostilničar in trgovca, Mostnje; Janko Stipančič, Metlika.

je zapovedal iskati tudi eno ovco od stotih, če se izgubi, toda to takrat, ko jih je devetindevetdeset na varnem. Kadar pa se jih izgubi devetindevetdeset, mar ne bo naša prva skrb veljala tem?

Zakaj moram pokazati osebno izkaznico, ko pridem v cerkev, da bi dal krstiti svojega sina? Po katerih kanonskih določilih mora moskovski patriarhat voditi register krščenih? Človek lahko samo občuduje duhovno moč staršev, to nepojasnjeno upornost duha, podedovano iz davnine, da prenesejo te registracije — ki je pravzaprav ovadba — in se tako izpostavijo preganjanju v službi in javnemu posmehu ignorancov. Toda tu se njihova upornost tudi neha; s krstom se otrokov stik s Cerkvijo običajno konča. Naslednje stopnje verski vzgoje so mu hermetično zaprte, zaprta mu je udeležba pri liturgiji, včasih onemogočeno celo obhajilo ali pa že gola navzočnost pri obredih.

Zločin je, da prikrajšujejo otroke za nekaj, česar ne bomo mogli nikoli več doživeti: čisto, angelsko dojevanje bogoslužja, ki ga kot odrasli ne bodo več izkusili in niti ne bodo vedeli, kaj so izgubili. Pravica vztrajati Cerkev, pa ste se sprijaznili s tem stanje v kake nevtralne roke, marveč v svojem svetovnem nazoru. Vi, hierarhi Cerkev, pa ste se sprijaznili s tim stanjem, celo podpirate ga in vidite v njem pristen znak SVOBODE VEROVANJA. In to v razmerah, ko mo-

Sledilo je razpravljanje o raznih predlogih. Podan je bil program za naslednje delovno leto. Sprejete so bile ostavke tajnice ge. Valentine Finkove in kult. referentke ge. Marije Eiletzove in ge. Danice Petričkove, katerim je zvezni odbor izrekel zahvalo za njihovo sodelovanje. V odbor pa so prišle nove odbornice: tajnica ga. Marjeta Stariha in kult. ref. ga. Štefka Verbičeva.

Iz poročila ge. blagajničarke je bilo razvidno, da je Zveza slovenskih mater in žena imela tekom preteklega leta raznih dohodkov v vsoti 1.011.456 pesov, katerih pretežni del je razdelila med potrebne in v katerem je vključena podpora Zavetišču škofa dr. Gregorja Rožmana.

Poleg prostovoljnih darov so bile največji vir dohodkov dobrodelne prireditve in izkupiček prodanih božičnih razglednic.

Marjeta Stariha, tajnica

IZ MENDOZE

Društvo Slovencev v Mendози je v nedeljo, 7. majnika, imelo svoj 23. redni občni zbor. Iz običajnega formalnega in poslovnega dnevnega reda naj omenimo samo nekatere važnejše točke.

Navzoči so z enominutnim molkom počastili spomin dveh članov, ki sta umrla v pretekli poslovni dobi: dr. Šturm in Fr. Kralj.

Pomebno je bilo poročilo inž. Germa, ki je razložil ves potek dela komisije za pridobitev društvene pravne osebnosti. Postopek je prišel v pripravi do zadnje stopnje in občni zbor je obravnaval in ukrenil vse potrebno za predložitev prošnje pristojnim oblastem. Društvo se bo imenovalo „Societad Eslovena de Mendoza“.

Poročila odbornikov so pokazala, da je bilo društveno življenje v pretekli poslovni dobi razgibano v vseh odsekih in na vseh področjih ter nudilo naši skupini v Mendози živahno razgibanost pod streho našega Doma. Odprto je ostalo od lani vprašanje naše srednješolske mladine, kateri je treba posvetiti vso pozornost.

Bogata je bila delavnost pevskega zbora in šolskega tečaja.

Predsednik Pavle Bajda se je vsem sodelavcem iskreno zahvalil za njihovo požrtvovalno delo. In predlog nadzornega odbora za pohvalno razrešnico je bil sprejet s soglasnim odobranjem.

Pri volitvah je bil na novo izvoljen isti odbor, ki je naslednji: predsednik Pavle Bajda; odborniki: Karel Kavka ml., Maks Ovcjak, Lado Šmon, Janez Štirn, Dane Zumer, Stane Grebenc, Miha Bajda in kot stalni član g. Jože Horn.

Za namestnike: Vladimir Šmon, Peter Bajda ml. in Miha Hirschegger. V nadzornem odboru: Luka Grintal Danimir Heinrihar in Jože Zumer. V razsodišču: Pavel Božnar, prof. B. Bajuk in Peter Bajda st.; šolski odbor: Pavle Bajda, gđc. Lenčka Božnar, ga. Anica Ovcjak.

Za kulturnega referenta iz bil izvoljen arh. Božidar Bajuk. Bb.

PROF. DR. OTO MUHR

Iz Gorice smo dobili žalostno vest, da je tam umrl klasični filolog dr. Oto Muhr. Bil je štajerski rojak, Univerzo je študiral v Ljubljani in tam diplomiral tik pred drugo svetovno vojno. Kot akademik se je udeleževal v katoliških akademskih društvih. Med okupacijo je odšel v Gorico in tam poučeval na slovenski šoli. Zaradi njegove protikomunistične zavednosti so ga komunisti ob koncu vojne zaprli. Ko se je rešil ječe, je odšel za krajši čas v taborišče, od tam pa v Trst, kjer je

Vsak teden ena

NARODNA

Stoji, stoji lipa,
lipa zelena;
pod njo stoji miza,
miza kámena.
Na mizo prekrita
bela ruhica.
Na ruhi pa stoji
lepi zlati kelih.
Iz njega so zrastle
tri rumene rože:
prva mi je roža
vse žitno polje;
druga mi je roža
vse vinske gore;
tretja mi je roža
sveto Rešnje telo,
ki bo naš peljalo
gor v sveto nebo.

Pred dvajsetimi leti v "Svobodni Sloveniji"

22. maja 1952 — št. 18

ŽRTEV KOMUNISTIČNE
POLITIKE

Zahodni zavezniki so italijanski vladi prisodili posebne koncesije v upravi Trsta. Koncesije so zelo pomembne, tolikšne, da lahko De Gasperi jeva vlada računa, da jih bo mogla pri nedeljskih volitvah 25. maja uspešno porabiti kot dokaz, da zavezniki resno mislijo na izpolnitev svoje obljube iz l. 1948, da bodo namreč ozemlje svobodnega mesta Trsta prisodili Italiji...

Statut o svobodnem tržiščem ozemlju je sedaj pokopan... Tito sam je opustil napad na Moskvo, pač pa je besno napadel Vatikan, češ, da je na njem velika krivda za izgubo Trsta. V isti stapi je tudi proglasil za izdajalce in zločince tiste, ki kot verni katolžani ohranjajo zvestobo katoliški Cerкви...

In tisti, ki so odločili o Trstu, bodo prejeli nove dokaze o strahotah sveta, ki živi pod komunizmom. In bodo zadovoljni, da so ohranili del ozemlja v svobodi in izven terorja. V Italiji pa bodo še naprej zadovoljni, da je v sosednji Jugoslaviji režim, ki jim je zaigral Trst tako lepo v njih roke. Onstran Titove železne zavese, v Sloveniji, pa bodo kupi svojega doseganja trpljenja prilili še to gorje narodne nesreče.

poučeval na slovenski gimnaziji. Leta 1948 je odšel v Združene države, kjer se je kmalu uveljavil kot sposoben strokovnjak in profesor klasičnih jezikov. Od tam je odšel za krajšo dobo v Evropo in doktoriral na graški univerzi. Ko se je začela vedno močnejše oglašati zavratna bolezen, se je preselil v Gorico, v upanju, da ga bo domači zrak okreplil in pozdravil. Pa so se mu tam iztekli dnevi. Naj v miru počiva v slovenski zemlji. Ob grobu se je poslovil od njega profesor in pesnik Vinko Beličič z lepimi pesniškimi besedami.

ramo izročati svoje neboljane otroke ne v kaki nevtralne roke, marveč v oblast najbolj primitivne in brezvestne ateistične propagande. V situaciji, ko ima naša mladina, odtrgana od krščanstva — da se ne bi okužila z njim! — za vso moralno vzgojo na izbiro le propagandistovo beležnico in kazenski zakonik.

Pol stoletja preteklosti je že izgubljene, in ne bom govoril o tem, kako rešiti sedanost. Toda kako bomo naši domovini rešili PRIHODNOST? Prihodnost, ki jo bodo živeli današnji otroci. Konec koncev je usoda naše dežele v pravem in najglobljem smislu odvisna od tega: ali bo v zavesti naroda dokončno prevladala pojem PRAVICA MOČI — ali pa bo v tej zavesti, očiščenj mračnjastva, znova zasijala MOČ PRAVICE. Ali bomo znali oživiti v sebi vsaj nekaj krščanskih potez ali pa bomo izgubili še zadnje in se prepustili računju samoohranitve in osebnega dobička?

Študij ruske zgodovine zadnjih stoletij nas prepričuje, da bi bil njen tok veliko bolj človeški in lepši, ko se Cerkev ne bi bila odpravljala svoji neodvisnosti in ko bi ljudstvo poslušalo njen glas, tako kot na primer na Poljskem. Žal pa je pri nas že dolgo drugače.

Ljudje, ki skušamo s finančnimi žrtvami ali zapuščinami obnoviti vsaj najmanjšo cerkvico, zadevajo ob nepremostljivo oviro v zakonu o tako imenovani LOČITVI Cerkev in države. Da bi

po cerkvah zvonili, te želje si ne upamo niti izreči. Toda zakaj je Rusija orošana svojega najstarejšega okrasa, svojega najlepšega glasu? A ne gre samo za cerkve; tudi Evangelija v tej državi ni mogoče dobiti, prinašajo nam ga iz tujine, tako kot so ga nekdo naši misijonarji nosili na bregove Indigirke.

Sedem let je minilo — in kaj je dosegla Cerkev v tem času? Vso cerkveno upravo še vedno skrivno vodi SVET ZA VERŠKE ZADEVE, ki celo nastavlja duhovnike in škofe (tudi take, ki želijo svoj stan, zato da lažje smešil in ruši Cerkev). Cerkev diktatorsko upravljajo ateisti — česa takega svet v dveh tisočletjih še ni videl! Vse cerkveno imetje in uporaba cerkvenega denarja — novičev iz pobožnih rok — sta pod njihovim nadzorstvom. Ti velikodušno poklanjajo raznim cerkvenim skladom tudi po pet milijonov rubljev naenkrat, medtem ko odganjajo berača izpred cerkvenih vrat in ko ni mogoče dobiti denarja niti za popravilo puščajoče strehe bednega župnišča.

Duhovniki nimajo v svojih župnijah nobenih pravic, za zdaj jim je še dovoljena opravljanje obredov, a le notraj cerkve. Če hoče duhovnik obiskati bolnika ali stopiti na pokopališče, mora zaprositi za dovoljenje občinski svet.

Po kakšni logiki si je mogoče dovedovati, da je načrtov UNICEVA-NJE duše in telesa Cerkev pod vod-

(Nad. na 4. str.)

4. junija
1972

SPOMIN PRAZNIKA JUNAKOV

Zedinjena
Slovenija

SLOVENC I P O SVETU

AVSTRALIJA

Počastitev jubilara

Jubileje patra Bernarda Ambrožiča so v Avstraliji lepo praznovali. Tako je bil povabljen na osemdeseti rojstni dan k umetniku Stanislavu Rapotcu, kjer se je zbralo več njegovih prijateljev, ki so lepo proslavili patra in njegov praznik.

Širša skupnost avstralskih Slovencev pa mu tudi pripravlja večjo prireditev.

PO ŠPORTNEM SVETU

Janez Brodnik je po Cerarjevem odhodu iz telovadnice najboljši slovenski in jugoslovanski telovadec. Na državem prvenstvu v Srbobranu je prvič osvojil naslov državnega prvaka, drugo mesto sta z enakim številom točk zasedla Kersnič in Vratič, sledi Ivanovič iz Subotice, Hrnjelovac iz Sarajeva, Plestenjak iz Ljubljane in Šušterič iz Maribora. Pri mladincih je bil najboljši Milan Kunčič iz Ljubljane—Trnovo; ugoden vtis sta napravila še mlajša mladina Fišer iz Maribora in Koželj iz Trnovega, ki sta se uvrstila med prvih deset. Pri damah je zmagala že osmič Nataša Sljepica iz Novoga Sada, druga je bila Zagrebčanka Havelka. Slovenki Marija Težak in Vida Perišič sta se uvrstili na 6. in 7. mesto.

V začetku maja sta bila dva mednarodna turnirja košarkarjev Jugoslavije, SZ in Brazilije. Na prvem v Beogradu je kot četrta ekipa nastopila reprezentanca TV, zmagala pa je Jugoslavija, ki je v finalu premagala SZ s 99:92. Na turnirju v Ljubljani je nastopila še ekipa Slovenije. Tu je zmagala reprezentanca Sovjetske zveze, ki je premagala Jugoslavijo s 96:87, na tretje mesto se je uvrstila Brazilija, ki je premagala Slovenijo s 103:94. Poljska je izločila Jugoslavijo v tekmovalni Davisov pokal. Ker zaradi poškodb ni igral Željko Franulović, jugoslovanski tekmovalci niso imeli veliko upanja že na začetku tekmovalne.

Za dobro voljo

„Kam pa s kovički, Jože?“
„Grem v Benetke, na poročno potovanje.“
„Na poročno potovanje, pa kaj sam?“
„Veš, žena je Benetke že videla, zato je ostala doma.“

„Zakaj umivaš okno samo na no tranji strani, na zunanji pa ne?“
„Zato, da homo mi lahko gledali na cesto, s ceste v hišo pa ne bodo mogli.“

OD DOMA

Iz mnogih stolčkov bi lahko sestavili zatožno klop.

Tudi dolgovi so naše bogastvo, ki raste iz dneva v dan...

POSTNO PISMO

(Nad. s 3. str.)

stvom ateistov najboljši način za to, da se OHRANI. Ohrani za koga? Za Kristusa gotovo ne. Da se ohrani kako? Z LAŽJO? Toda čigave roke bodo delile evharistijo, potem ko bo zmogala laž?

Presveti oče! Ne preslišite povsem mojega nevednega klica. Ni gotovo, da bo tak klic segel do vas vsakih sedem let. Ne zbučajte pri ljudeh vtisa in prepričanja, da je za najvišje pastirje ruske Cerkvi posvetna oblast pomembnejša od nebeške ali da je odgovornost pred loveško oblastjo strašnejša od odgovornosti pred Bogom.

Ne izgovarjajmo se pred ljudmi, še manj pa v molitvi, da so verige, ki nas oklepajo od zunaj, močnejše od našega duha. Ob rojstvu krščanstva ni bilo nič lažje, in vendar je vzdržalo in se razvelo. In pokazalo nam je tudi pot: ZRTEV. Tudi kadar je prikrajšano za materialno moč, je v ŽRTVI vedno zmogovito.

Izgubili smo tisto svetlo krščansko ozračje, v katerem se je v tisoč letih izoblikovala naša morala, naš način življenja, naš pogled na svet, naša folklor in celo ime, ki je označevalo naše ljudi: KRESTJANE. Izgubljamo že zadnje poteze, zadnje značilnosti krščanskega ljudstva; mar ne bi moralo biti rusckemu patriarhu prav to POGLAVITNA skrb?

ditev. Prej tega ni bilo mogoče zlasti zaradi patrovega zdravja. Je pa zato prejel številna pisma in brzojavke, v katerih so mu hvaležni rojaki čestitali.

Posebno lepa slovesnost pa je bila 25. aprila pri franciskanih v Sydneyu. Saj so slovenski in avstralski franciskani res ena sama velika družina. V samostanu v Waverley je p. Bernard v kapeli najprej opravil svojo jubilejno mašo ob 60 letnici duhovništva. Pater provincial je lepo povedal, kako je p. Bernard skozi 60 let zvesto držal besedo, ki jo je dal Bogu. Takih zgledov je treba zlasti danes.

Cerkveni slovesnosti je sledila zakuska, po kateri so prišli na vrsto govori. Vsaj avstralski patri imajo jubilara iz vseh let njegovega bivanja v Avstraliji v najlepšem spominu.

Pirho vanje

Kot že tradicionalno je bilo tudi letos pirho vanje v Paddingtonu na velikonočni ponedeljek. Kljub slabemu vremenu je prihitelo na prireditev čez dve sto rojakov. Čisti dobiček je bil namenjen gradbenemu fondu v Veselovem.

Telovska procesija

Prav tako bodo tudi letos avstralski rojaki imeli svojo telovsko procesijo. V nedeljo 4. junija se bodo zbrali na to versko svečanost v deškem zavodu Westmead, ki ga vodijo maristi. Procesijo bo vodil merrylandski škof Edvard Kelly.

DRUŽINSKA NEDELJA
V SLOVENSKI HIŠI

Ko je bila pred leti ustanovljena Zveza slovenskih mater in žena, si nismo mogli misliti, da bo našla tako tупel odmev pri naših ljudeh. Kadarkoli se obrnemo za sodelovanje in pomoč, najdemo povsod odprto srce. Tako je tudi Zveza že poglano globoke korenine v skupno rast slovenstva v tujini. Včasih se morda komu zde žrtve, ki si jih je Zveza naprtla na rame, pretežke, prevelike — a v svojem idealizmu moramo vztrajati. Gospa A. S., ki je lani odšla na daljše potovanje, je na sestanku Zveze javno izjavila, da se ji je „zunaj“ tožilo po naših organizacijah, po vseh brez izjeme, zlasti pa po Zvezi mater in žena.

V mesecu maju, ki je doberdelni mesec Zveze, bo za zaključek priredila čajanko. Upamo, da bo spored tak, da bo ustrezno vsem, nekaj za dušo, nekaj za telo. Pri prireditvi sodelujejo vsi krajevni odbori Zveze. Lepo prosimo vse, ki bodo prišli na to prireditev, naj vsaj za nekaj ur pustijo doma vse družinske skrbi in vso svojo slabo voljo. Čajanka, h kateri je vstop prost, bo v nedeljo, 28. maja popoldne. Ob štirih popoldne bo sv. maša, potem pa sledi družabni del. Sodelovala bo mladinska godba g. Skubica in pevski zbor iz Carapachaya pod vodstvom g. Pirca. V veliki dvorani boste imeli priliko kupiti nekaj krasnih ročnih del, ki jih je naša mladina poklonila Zvezi v doberdelni namen.

Iskreno vabljeni! Na svidenje!

MLADINSKI ŠPORTNI DNEVI

Nadaljnjo tekmo vanje v odbojki

Sobota, 27. maja:
19.00: Slovenska vas : Ramos Mejia SDO; 19.30: Slov vas : San Martin SFZ (2); 20.00: Ramos : Morón SFZ (1); 20.30: Adrogué : Ramos SFZ (2); 21.00: San Martin : Morón SDO; 21.30: Slov vas : San Justo SFZ (1); 22.00: San Justo : Morón SFZ (2); 22.30: San Martin : Morón SFZ (1); 23.00: San Martin : Adrogué SFZ (2).

Sobota, 3. junija:
19.00: San Justo : Slov. vas SDO; 19.30: Slov. vas : Adrogué SFZ (2); 20.00: San Martin : Ramos SFZ (1); 20.30: Ramos : Morón SFZ (2); 21.00: San Justo : San Martin SDO; 21.30: San Justo : Slov. vas SFZ (2); 22.00: Morón : Ramos SDO; 22.30: Morón : San Justo SFZ (1); 23.00: San Martin : Ramos (2) SFZ.

Fantje tekmujejo v dveh kategorijah: (1); višja kategorija. V njej igrajo igralci od 21. do 39. leta starosti. (2); nižja kategorija. V njej igrajo igralci do 20. leta starosti.

Vsaka ekipa naj se predstavi 30 minut pred igro za vpis in prejem športne izkaznice z osebno sliko in dokumenti.

OBVESTILA

ČETRTEK, 25. maja 1972:

Na Pristavi ob 19 filmski večer.

SOBOTA, 27. maja 1972:

V našem domu prijateljska večerja. V Slovenski hiši ob 19.30 srečanje SKAD-a. Lepo vabljeni.

NEDELJA, 28. maja 1972:

V Slovenski hiši ob štirih popoldne bo priredila Zveza mater in žena čajanko. Vljudno vabljeni na prijeten družinski popoldan.

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 16 občni zbor.

V našem domu po maši sestanek mladine do 15. leta.

V Slovenski hiši po maši mladinski sestanek in razgovor o temi: „Naši mučenci pred 27 in več leti“. Vodi Pavle Rant.

Pred spomenikom gen. San Martina, na istoimenem trgu, ob 11 polaganje venca.

SOBOTA, 3. junija 1972:

V Slovenski hiši ob 20 II. kulturni večer SKA. Predava dr. Tine Debeljak.

NEDELJA, 4. junija 1972:

V Slovenski hiši ob 16 žalna proslava za naše žrtve.

Kulturni večer SKA bo v soboto, 3. junija ob 20 v Slovenski hiši. Predaval bo univ. prof. dr. Tine Debeljak o Emblemih slovenske narodnosti in državnosti. To je: o zastavi, himni in grbu kot izrazu slovenskega naroda in slovenske države. Predavanje bodo ponašarjale skloptične slike. Z njim se bo SKA pridružila junijskim proslavam žrtev revolucije.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Dekleta in fante, ki imajo narodne noše, prosimo, da se udeležijo polaganja venca pred spomenikom generala San Martina 28. maja ob 11.

se ni dal ustrahovati, Jermogen iz Kalluge, je še danes zaprt v samostanu, ker ni pustil zapreti svojih cerkva in požgati ikon in knjig v divjaškem navalu zaostalega ateizma, ki je bil naredil toliko škode v drugih škofijah pred letom 1963.

Sedem let je minilo od jasne in glasne obtožbe teh razmer — toda kaj se je spremenilo? Na eno cerkev, ki še služi namenu, pride 20 porušenih ali nepopravljivo razdejanih in nadaljnjih 20 zapuščenih in oskrunjenih. Ali je še kak bolj boleč prizor kot ti skeleti, ki so se jih polastili ptiči in skladiščniki? Koliko mest in vasi v tej deželi nima niti ene cerkve sto ali dvesto kilometrov daleč naokrog! Severni del naše dežele, starodavna zakladnica ruskega duha in najverjetneje zibelka bodoče Rusije, pa je sploh brez cerkva.

Mnogo naših duhovnikov in bratov v veri je v času našega življenja sprejelo mučeništvo, vredno prvih kristjanov. Toda takrat so kristjane metali levom, danes pa lahko izgubimo samo svoje udobje.

Ko v teh dneh klečite pred križem, postavljenim sredi cerkve, vprašajte Gospoda, kateri namen razen žrtve lahko še ima Vaša služba ljudstvu, ki je že skoraj izgubilo svoj krščanski obraz, če že ne tudi krščanskega duha.

ALEKSANDER SOLŽENICIN,

v postu
teden češčenja Sv. Križa

ZA NOVI SLOVENSKEI ČITANKI

rabimo fotografije (črno-bele) iz vseh delov Slovenije. Lepo prosimo vse, ki jih imajo, da bi jih posodili. Hvaležni bomo, če jih oddaste čim preje učiteljem v slovenskih šolah ali v Slovenski hiši. Skušali jih bomo hitro vrniti.

Učiteljska seja bo 31. maja ob 20 v Slovenski hiši. Vabljeni vsi učitelji!

Solska rifa. Izžrebana je bila številka 152 solske rife, katere izkupiček je namenjen izdaji novih slovenskih učnih knjig.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK

Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855
C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
Specialist za ortopedijo
in travmatologijo
Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

„V SLOGI JE MOČ!“ in pomoč za vse vaše denarne probleme.
1470 članov SLOGE to potrjuje. Pridružite se nam!

KREDITNA ZADRUGA SLOGA Z. Z O. Z.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrčkih in sobotah od 16. do 20. ure

ZVEZA SLOVENSKEI MATER IN ŽENA bo priredila skupno s krajevnimi odbori

ČAJANKO

s peštrim in zabavnim sporedom.

Prijazno vabljene vse slovenske družine v nedeljo, 28. maja, ob 16 v Slovensko hišo.

Vstopnine ni.

Slovinci v Argentini

se bomo spominjali naših padlih junakov

v nedeljo, 28. maja, pred spomenikom gen. San Martina s položitvijo venca ob 11 dop.

Vsi vabljeni, zlasti narodne noše!

in v nedeljo, 4. junija, ob 16 v Slovenski hiši s spominskim dnevom.

Vabi Zedinjena Slovenija

Prijateljem in znancem sporočam, da je dne 19. aprila 1972 po daljši bolezni v 82. letu starosti preminula moja ljuba teta

Mara Rus roj. Urankar

Od prvega leta starosti mi je nadomeščala mamó z vso skrbjo in ljubeznijo, kateri nista zmanjšala ne čas, ne daljava, kakor tudi ne moje hvaležnosti.

Pokopali so jo 21. aprila v št. Vidu pri Lukovici.

Žalujóči:

Feliks Urankar z družino;

v domovini: hčerki Jelka por. Strgar z družino
in Majda por. Pavlič z možem;

v USA: brat Viktor z družino in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, maja 1972.

Spoštovanje do naših mučencev nam naroča podpreti Slovensko zavetišče!